

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
Рішенням Правління
Приватного акціонерного товариства
"Страхова Компанія "Колоннейд Україна"

Протокол № 24-06/24
від 24 червня 2024 року

**Загальні умови стандартного страхового продукту
«Обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників
наземних транспортних засобів» № 0003**

Київ - 2024

ЗМІСТ

1. ТИТУЛЬНИЙ ЛИСТ.....	стор.1
2. ЗМІСТ.....	стор.2
3. ПРЕАМБУЛА.....	стор.3
4. РОЗДІЛ 1 - ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ.....	стор.3
5. РОЗДІЛ 2 - УМОВИ СТРАХОВОГО ПОКРИТТЯ ЗА ДОГОВОРОМ СТРАХУВАННЯ.....	стор.4
6. РОЗДІЛ 3 - ВИНЯТКИ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ ТА ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ...	стор.6
7. РОЗДІЛ 4 - ВЗАЄМОДІЯ СТОРІН.....	стор.6
8. РОЗДІЛ 5 - ПОРЯДОК ВРЕГУЛЮВАННЯ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ, РОЗРАХУНКУ ТА ЗДІЙСНЕННЯ СТРАХОВИХ ВИПЛАТ.....	стор.8
9. РОЗДІЛ 6 - ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕВИКОНАННЯ ТА/АБО НЕНАЛЕЖНЕ ВИКОНАННЯ УМОВ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ.....	стор.14
10. РОЗДІЛ 7 - ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ.....	стор.14
11. РОЗДІЛ 8 - КОНТАКТНІ ДАНІ ДЛЯ ЗВЕРНЕННЯ У РАЗІ НАСТАННЯ ПОДІЇ, ЩО МАЄ ОЗНАКИ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ.....	стор.14
12. Розділ 9 - ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ ТА ПОНЯТЬ, ЩО ВЖИВАЮТЬСЯ В ДОГОВОРІ СТРАХУВАННЯ.....	стор.14

ПРЕАМБУЛА

1. Загальні умови стандартного страхового продукту «Обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» (далі за текстом також – «загальні умови»), є внутрішнім документом ПрАТ СК «Колоннейд Україна» (далі за текстом також – «Страховик»), який визначає умови здійснення Страховиком страхування в межах класу страхування 10 «страхування відповідальності, яка виникає внаслідок використання наземного транспортного засобу (у тому числі відповідальності перевізника)», визначеним пунктом 10 частини першої статті 4 Закону України «Про страхування»;

2. Вимоги до зазначених класів страхування визначаються Положенням про характеристики та класифікаційні ознаки класів страхування, особливості здійснення діяльності зі страхування та укладання договорів за класами страхування, затвердженого постановою Правління НБУ від 25.12.2023 №182.

3. Якщо інше не визначено чинним законодавством України, Договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (далі за текстом також – «Договір або «Договір страхування») укладається відповідно до цих загальних умов.

4. Умови цих загальних умов є стандартним страховим продуктом у розумінні статті 86 Закону України «Про страхування», звідси – кожен окремий Договір укладається на стандартних (типових) умовах, які є незмінними та однаковими для невизначеного кола осіб.

5. Ці загальні умови стандартного страхового продукту починають свою дію з 01.07.2024 року.

Строк дії цих загальних умов – безстроковий.

Зміни до загальних умов вносяться шляхом викладення їх у новій редакції, яка розробляється, затверджується та зберігається таким же чином, як і нові загальні умови стандартного страхового продукту. Із введенням в дію нової редакції загальних умов стандартного страхового продукту, попередня редакція таких загальних умов припиняє дію. Нові Договори страхування за стандартним страховим продуктом укладаються відповідно до нової редакції загальних умов.

Договір, укладений за попередньою редакцією загальних умов стандартного страхового продукту, продовжує діяти на загальних умовах, відповідно до яких він був укладений, до закінчення строку його дії.

Розділ 1. ПОРЯДОК УКЛАДАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

1.1. Страховики зобов'язані укладати договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності відповідно до Закону про ОСЦПВВНТЗ.

1.2. У разі втрати страхового поліса Страховик зобов'язаний протягом семи календарних днів безкоштовно видати дублікат цього поліса на підставі заяви Страхувальника. У разі втрати дублікат умови його повторної видачі визначаються договором.

1.3. При укладанні внутрішнього договору страхування Страховик зобов'язаний:

1) Самостійно встановлювати індивідуальний розмір страхового платежу шляхом добутку базового платежу та відповідних коригуючих коефіцієнтів.

2) Посвідчувати факт укладання внутрішнього договору страхування шляхом надання поліса обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, зразок якого затверджено Уповноваженим органом за поданням МТСБУ, у паперовій формі або шляхом надсилання візуальної форми страхового поліса з відображенням даних електронними засобами у формі, придатній для прийняття його змісту людиною та відтворення на папері.

3) Заповнювати поліс обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів відповідно до порядку заповнення поліса обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, який встановлюється МТСБУ.

4) Договір страхування набирає чинності з моменту, зазначеного в полісі обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, що посвідчує укладання такого договору, крім внутрішніх електронних договорів страхування. Електронний договір страхування набирає чинності з початку строку його дії, що зазначений у страховому полісі, але не раніше дати його

реєстрації у єдиній централізованій базі даних щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів.

1.4. При укладанні внутрішнього договору страхування щодо транспортного засобу, який підлягає обов'язковому технічному контролю відповідно до Закону України "Про дорожній рух", Страховик зобов'язаний також дотримуватися такого:

1) Укладати договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників транспортних засобів за умови проходження зазначеними транспортними засобами обов'язкового технічного контролю, якщо вони згідно з протоколом перевірки технічного стану визнані технічно справними, на строк, що не перевищує строку чергового проходження транспортним засобом обов'язкового технічного контролю відповідно до вимог Закону України "Про дорожній рух".

2) Інформацію про укладення внутрішнього договору страхування щодо транспортного засобу, що підлягає обов'язковому технічному контролю, надати до єдиної централізованої бази даних щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.

1.5. При укладанні внутрішнього електронного договору страхування Страховик зобов'язаний:

1) Дотримуватися вимог законодавства, що регулює організаційно-правові засади діяльності у сфері електронної комерції.

2) На вимогу Страхувальника надати візуальну форму страхового поліса, що підтверджує укладення внутрішнього електронного договору страхування, відтворену на папері та засвідчену підписом уповноваженої особи Страховика.

1.6. Страхувальник перед укладенням Договору страхування зобов'язаний поінформувати Страховика про відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику (визначення ймовірності та вірогідності настання страхового випадку і розміру можливих збитків), та/або надати йому іншу інформацію, що має істотне значення для прийняття Страховиком рішення про укладення Договору страхування та про розмір страхової премії за Договором страхування:

1) відомості про Страхувальника (фізична чи юридична особа, вік осіб, що будуть керувати транспортним засобом, досвід в керуванні транспортними засобами, інформацію про збитковість за попередні періоди страхування);

2) відомості про об'єкт страхування:

- інформацію про транспортний засіб, що заявляється на страхування (тип транспортного засобу, об'єм двигуна, марка та модель, рік випуску, реєстраційний номер, № кузову (шасі), населений пункт реєстрації транспортного засобу);

- характер експлуатації транспортного засобу (чи буде транспортний засіб використовуватись для надання оплатних послуг з перевезення пасажирів та вантажів з метою отримання прибутку; чи використовуватиметься як таксі);

- особливості проходження обов'язкового технічного контролю (чи підлягає транспортний засіб обов'язковому технічному контролю, якщо так, то чи визнаний транспортний засіб технічно справним, дата наступного обов'язкового технічного контролю).

3) інформацію про чинні договори страхування, укладені щодо об'єкта страхування;

4) інформацію про наявність на законних підставах або на підставі інших правовідносин страхового інтересу щодо об'єкту страхування.

Розділ 2. УМОВИ СТРАХОВОГО ПОКРИТТЯ ЗА ДОГОВОРОМ СТРАХУВАННЯ

2.1. Об'єкт страхування:

Об'єктом обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності є майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов'язані з відшкодуванням особою, цивільно-правова відповідальність якої застрахована, шкоди, заподіяної життю, здоров'ю, майну потерпілих внаслідок експлуатації забезпеченого транспортного засобу.

2.2. Страховий ризик:

Страховим ризиком є заподіяння прямої шкоди життю, здоров'ю та/або майну потерпілого в результаті дорожньо-транспортної пригоди, що сталася за участю забезпеченого транспортного засобу, внаслідок якої настає цивільно-правова відповідальність особи, відповідальність якої застрахована.

2.3. Страхова сума.

Страхова сума - це грошова сума, у межах якої Страховик зобов'язаний здійснити виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування.

Розмір страхової суми за шкоду, заподіяну майну потерпілих, становить 160 тисяч гривень на одного потерпілого. У разі якщо загальний розмір шкоди за одним страховим випадком перевищує п'ятикратну страхову суму, відшкодування кожному потерпілому пропорційно зменшується.

Розмір страхової суми за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю потерпілих, становить 320 тисяч гривень на одного потерпілого.

Страхові виплати за договорами обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності обмежуються страховими сумами, які діяли на дату укладення договору та зазначені в договорі страхування.

2.4. Страховий платіж

2.4.1. Розмір страхового платежу (внеску, премії) встановлюється Страховиком самостійно шляхом добутку розміру базового страхового платежу та значень відповідних коригуючих коефіцієнтів.

Розмір базового страхового платежу, перелік, значення коригуючих коефіцієнтів та порядок їх застосування затверджуються Уповноваженим органом за поданням МТСБУ.

2.4.2. Розмір страхового платежу за одним внутрішнім договором страхування зменшується на 50 відсотків, за умови, що Страхувальником є громадянин України - учасник війни, особа з інвалідністю II групи, особа, яка постраждала внаслідок Чорнобильської катастрофи, віднесена до I або II категорії, пенсіонер, а забезпечений транспортний засіб має робочий об'єм двигуна до 2500 сантиметрів кубічних включно та належить цьому громадянину на праві власності. Зазначена пільга надається за умови особистого керування таким транспортним засобом особою, яка належить до визначених у цьому пункті категорій громадян України, без мети надання платних послуг з перевезення пасажирів або вантажу.

2.5. Строк дії.

2.5.1. Договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності укладаються строком на один рік.

Укладення внутрішніх договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності на строк менший, ніж один рік, але не менш як на 15 днів допускається виключно щодо транспортних засобів: незареєстрованих - на час до їх реєстрації, тимчасово зареєстрованих - на час до їх постійної реєстрації, зареєстрованих на території іноземних держав - на час їх перебування на території України.

2.5.2. Договором страхування протягом строку його дії може бути визначений період використання транспортного засобу, що не може становити менш як шість календарних місяців.

2.5.3. Договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників транспортних засобів, що підлягають обов'язковому технічному контролю, укладаються на строк, що не перевищує строку чергового проходження транспортним засобом обов'язкового технічного контролю відповідно до вимог Закону України "Про дорожній рух".

2.6. Територія дії.

Договори страхування діють виключно на території України.

2.7. Франшиза.

Розмір франшизи при відшкодуванні шкоди, заподіяної майну потерпілих, встановлюється при укладанні договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності і не може перевищувати 2 відсотки від страхової суми, в межах якого відшкодовується збиток, заподіяний майну потерпілих. Страхове відшкодування завжди зменшується на суму франшизи, розрахованої за правилами цього підпункту. Франшиза при відшкодуванні шкоди, заподіяної життю та/або здоров'ю потерпілих, не застосовується.

Розділ 3. ВИНЯТКИ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ ТА ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

3.1. Страховик не відшкодовує:

- 1) шкоду, заподіяну при експлуатації забезпеченого транспортного засобу, але за спричинення якої не виникає цивільно-правової відповідальності відповідно до закону;
- 2) шкоду, заподіяну забезпеченому транспортному засобу, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду;
- 3) шкоду, заподіяну майну, яке знаходилося у забезпеченому транспортному засобі, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду;
- 4) шкоду, заподіяну при використанні забезпеченого транспортного засобу під час тренувальної поїздки чи для участі в офіційних змаганнях;
- 5) шкоду, яка прямо чи опосередковано викликана чи якій сприяли іонізуюча радіація, викликане довільним ядерним паливом радіоактивне отруєння, радіоактивна, токсична, вибухова чи в іншому відношенні небезпечна властивість довільної вибухової ядерної сполуки чи її ядерного компонента;
- 6) шкоду, пов'язану із втратою товарної вартості транспортного засобу;
- 7) шкоду, заподіяну пошкодженням або знищенням внаслідок дорожньо-транспортної пригоди антикварних речей, виробів з коштовних металів, коштовного та напівкоштовного каміння, біжутерії, предметів релігійного культу, картин, рукописів, грошових знаків, цінних паперів, різного роду документів, філателістичних, нумізматичних та інших колекцій;
- 8) шкоду, заподіяну в результаті дорожньо-транспортної пригоди, якщо вона відбулася внаслідок масових заворушень і групових порушень громадського порядку, військових конфліктів, терористичних актів, стихійного лиха, вибуху боєприпасів, пожежі транспортного засобу, не пов'язаної з цією пригодою;
- 9) шкоду, заподіяну життю та здоров'ю водія забезпеченого транспортного засобу, який спричинив дорожньо-транспортну пригоду.

Розділ 4. ВЗАЄМОДІЯ СТОРІН

4.1. Права та обов'язки Сторін:

4.1.1. Страхувальник зобов'язаний:

- 1) сплатити страхову премію у порядку та строки, встановлені договором страхування;
- 2) при укладенні Договору страхування надати Страховику інформацію про всі відомі обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, надалі інформувати його про будь-яку зміну страхового ризику;
- 3) інформувати Страховика про настання події, що має ознаки страхового випадку, у порядку та строки, визначені договором страхування;
- 4) вживати заходів для запобігання настанню страхового випадку та зменшення наслідків страхового випадку;
- 5) сприяти Страховику в розслідуванні причин та обставин дорожньо-транспортної пригоди, а саме: надати для огляду належний йому транспортний засіб або інше пошкоджене майно, повідомити Страховика про всі відомі йому обставини та надати для огляду та копіювання наявні у нього документи щодо цієї дорожньо-транспортної пригоди протягом семи робочих днів з дня отримання ним відповідної інформації або документа. Якщо Страхувальник з поважних причин не мав змоги виконати ці дії, він має підтвердити це документально;
- 6) при укладенні договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності Страхувальник зобов'язаний повідомити Страховика про всі діючі договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, укладені з іншими страховиками;
- 1) виконувати інші обов'язки, передбачені договором страхування або Законом про ОСЦПВВНТЗ.

4.1.2. Страховик зобов'язаний:

- 1) укладати договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності відповідно до чинного законодавства України;

- 2) у разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату у передбачений Договором страхування або Законом строк;
- 3) забезпечувати збереження інформації, що становить таємницю страхування, з урахуванням вимог Закону України «Про Страхування»;
- 4) подавати інформацію про укладені та достроково припинені договори обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності до централізованої бази даних у порядку, встановленому у положенні про централізовану базу даних щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, яке затверджується Уповноваженим органом за поданням МТСБУ;
- 5) виконувати інші обов'язки, передбачені договором страхування або Законом про ОСЦПВВНТЗ.

4.1.3. Права Страхувальника:

- 1) вносити зміни в договір страхування у випадках та в порядку, передбаченому Законом про ОСЦПВВНТЗ;
- 2) достроково припинити договір страхування або відмовитися від нього у випадках та в порядку, передбаченому Законом про ОСЦПВВНТЗ.
- 3) вибору страховика для укладення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності.
- 4) реалізовувати інші права, передбачені договором страхування та законодавством України.

4.1.4. Права Страховика:

- 1) вносити зміни в договір страхування у випадках та в порядку, передбаченому Законом про ОСЦПВВНТЗ;
- 2) достроково припинити договір страхування у випадках та в порядку, передбаченому Законом про ОСЦПВВНТЗ;
- 3) відмовити у виплаті страхового відшкодування у випадках, передбачених Законом про ОСЦПВВНТЗ;
- 4) реалізовувати інші права, передбачені законодавством України.

4.1.5. За невиконання та/або неналежне виконання умов договору страхування Страховик, Страхувальник, водій забезпеченого транспортного засобу та особа, яка має право на отримання страхового відшкодування несуть відповідальність згідно з законодавством України.

4.2. Порядок внесення змін, дострокового припинення чи розірвання Договору страхування, їх правові наслідки

4.2.1. Дострокове припинення договору страхування з ініціативи Страхувальника

4.2.1.1. Дія договору страхування може бути достроково припинена:

- за письмовою вимогою Страхувальника, про що він зобов'язаний повідомити Страховика не пізніше ніж за 30 днів до бажаної дати дострокового припинення дії договору страхування та надати оригінал поліса Страховику (якщо договір був укладений в паперовій формі);
- у разі виходу транспортного засобу з володіння Страхувальника проти його волі або знищення транспортного засобу;
- з інших підстав, передбачених законом.

4.2.2. У разі дострокового припинення договору страхування Страховик вилучає страховий поліс (якщо договір був укладений в паперовій формі) та анулює його і за умови відсутності виплат страхового відшкодування за цим договором повертає Страхувальнику частку страхового платежу, яка обчислюється пропорційно до періоду страхування, що залишився до закінчення строку дії договору, з утриманням, у передбачених законом випадках, понесених витрат на ведення справи. Якщо відмова Страхувальника від договору обумовлена порушенням умов договору Страховиком, Страховик повертає Страхувальнику сплачені ним страхові платежі у повному обсязі.

4.2.3. Дострокове припинення договору страхування з ініціативи Страховика

4.2.3.1. Дія договору може бути припинена в односторонньому порядку з ініціативи Страховика у разі, якщо виплачена сума відшкодування за чинним договором перевищила агрегатну страхову суму. Агрегатна страхова сума визначається додаванням страхових сум за шкоду, заподіяну життю і здоров'ю, та за шкоду, заподіяну майну потерпілих, на одного потерпілого. У цьому випадку Страховик зобов'язаний письмово

повідомити Страхувальника протягом 24 годин. Договір вважається дійсним протягом 10 календарних днів з дня надіслання повідомлення щодо припинення договору.

4.2.4. Чинність договору страхування у разі ліквідації Страховика

4.2.4.1. У разі ліквідації Страховика, правонаступника якого встановлено, договори страхування зберігають свою силу до закінчення строку дії такого договору.

4.2.4.2. У разі ліквідації Страховика за його власним рішенням визначені договором обов'язки Страховика виконує ліквідаційна комісія.

4.2.4.3. У разі ліквідації Страховика за рішенням визначених законом органів обов'язки за договорами страхування виконує ліквідаційна комісія. Обов'язки Страховика за такими договорами, для виконання яких у Страховика, що ліквідується, недостатньо коштів та/або майна, приймає на себе МТСБУ. Виконання обов'язків у повному обсязі гарантується коштами відповідного централізованого страхового резервного фонду МТСБУ на умовах, визначених Законом про ОСЦПВВНТЗ.

4.2.5. Чинність договору страхування у разі зміни власника забезпеченого транспортного засобу

4.2.5.1. У разі зміни власника забезпеченого транспортного засобу договір страхування зберігає чинність до закінчення строку його дії.

4.2.5.2. У разі відчуження забезпеченого транспортного засобу права та обов'язки Страхувальника переходять до особи, яка прийняла такий транспортний засіб у свою власність.

4.2.5.3. У разі смерті Страхувальника-фізичної особи його права та обов'язки за договором страхування переходять до осіб, які одержали забезпечений транспортний засіб у спадщину.

4.2.5.4. Якщо Страхувальник-юридична особа припиняється і встановлюються його правонаступники, права і обов'язки Страхувальника за договором страхування переходять до правонаступника.

4.2.6. Максимальний розмір витрат, пов'язаних безпосередньо з укладенням і виконанням договору страхування, складає 50% (п'ятдесят відсотків).

Розділ 5. ПОРЯДОК ВРЕГУЛЮВАННЯ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ, РОЗРАХУНКУ ТА ЗДІЙСНЕННЯ СТРАХОВИХ ВИПЛАТ

5.1. Порядок дій у разі настання події, що має ознаки страхового випадку

5.1.1. У разі настання дорожньо-транспортної пригоди, яка може бути підставою для здійснення страхового відшкодування, водій транспортного засобу, причетний до такої пригоди, зобов'язаний:

1) дотримуватися передбачених правилами дорожнього руху обов'язків водія, причетного до дорожньо-транспортної пригоди;

2) вжити заходів з метою запобігання чи зменшення подальшої шкоди;

3) поінформувати інших осіб, причетних до цієї пригоди, про себе, своє місце проживання, назву та місцезнаходження Страховика та надати відомості про відповідні страхові поліси;

4) невідкладно, але не пізніше трьох робочих днів з дня настання дорожньо-транспортної пригоди, письмово надати Страховику, повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду встановленого МТСБУ зразка, а також інші відомості за запитом Страховика.

5.1.2. У разі настання дорожньо-транспортної пригоди за участю лише забезпечених транспортних засобів, за умови відсутності травмованих (загиблих) людей, а також за згоди водіїв цих транспортних засобів щодо обставин її скоєння, за відсутності у них ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, ці водії мають право спільно скласти повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду (Європротокол). У такому разі водії транспортних засобів після складення зазначеного в цьому пункті повідомлення мають право залишити місце дорожньо-транспортної пригоди та звільняються від обов'язку інформувати відповідні підрозділи Національної поліції про її настання.

5.1.3. У разі оформлення документів про дорожньо-транспортну пригоду без участі уповноважених на те працівників відповідних підрозділів Національної поліції розмір страхової виплати за шкоду, заподіяну майну потерпілих, не може перевищувати 80 тисяч гривень.

5.1.4. Водії та власники транспортних засобів, причетних до дорожньо-транспортної пригоди, власники пошкодженого майна зобов'язані зберігати пошкоджене майно (транспортні засоби) у такому стані, в якому воно знаходилося після дорожньо-транспортної пригоди, до тих пір, поки його не огляне призначений Страховиком представник (працівник або експерт), а також забезпечити йому можливість провести огляд пошкодженого майна (транспортних засобів).

5.1.4.1. Особи звільняються від обов'язку збереження пошкодженого майна (транспортних засобів) у такому стані, в якому воно знаходилося після дорожньо-транспортної пригоди, у разі якщо не з їхньої вини протягом десяти робочих днів після одержання Страховиком повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду його уповноважений представник не прибув до місцезнаходження такого пошкодженого майна.

5.1.5. Страхувальник, інша особа, відповідальність якої застрахована, водій транспортного засобу, причетного до дорожньо-транспортної пригоди, особа, яка має право на отримання відшкодування (потерпілий), зобов'язані сприяти Страховику в розслідуванні причин та обставин дорожньо-транспортної пригоди, а саме:

- 1) надати для огляду належний їй транспортний засіб або інше пошкоджене майно,
- 2) повідомити Страховика про всі відомі їй обставини та надати для огляду та копіювання наявні у неї документи щодо цієї дорожньо-транспортної пригоди протягом семи робочих днів з дня отримання нею відповідної інформації або документа.

Якщо зазначені особи з поважних причин не мали змоги виконати ці дії, вони мають підтвердити це документально.

5.1.6. Страховик зобов'язаний протягом 2-х робочих днів з дня отримання повідомлення про настання події, що містить ознаки страхового випадку, розпочати її розслідування, у тому числі здійснити запити щодо отримання відомостей, необхідних для своєчасного здійснення страхового відшкодування.

5.1.7. Протягом 10 робочих днів з дня отримання повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду Страховик зобов'язаний направити свого представника (працівника або експерта) на місце настання страхового випадку та/або до місцезнаходження пошкодженого майна для визначення причин настання страхового випадку та розміру збитків.

5.1.7.1. Якщо представник Страховика не з'явився у визначений строк, потерпілий має право самостійно обрати експерта для визначення розміру шкоди. У такому разі Страховик зобов'язаний відшкодувати потерпілому витрати на проведення експертизи (дослідження).

Для визначення причин настання страхового випадку та розміру збитків Страховиком залучаються їх працівники. Страховиком та потерпілими також можуть залучатися експерти або юридичні особи, у штаті яких є експерти.

5.1.8. Для отримання страхового відшкодування потерпілий чи інша особа, яка має право на отримання відшкодування, протягом 30 днів з дня подання повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду подає Страховику заяву про страхове відшкодування. У цій заяві має міститися:

- а) найменування Страховика, якому подається заява;
- б) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) заявника, його місце проживання (фактичне та місце реєстрації) або місцезнаходження;
- в) зміст майнової вимоги заявника щодо відшкодування заподіяної шкоди та відомості (за наявності), що її підтверджують;
- г) інформація про вже здійснені взаєморозрахунки осіб, відповідальність яких застрахована, або інших осіб, відповідальних за заподіяну шкоду, та потерпілих;
- г) підпис заявника та дата подання заяви.

5.1.8.1. До заяви додаються:

- а) паспорт громадянина, а в разі його відсутності інший документ, яким відповідно до законодавства України може посвідчуватися особа заявника, якщо заявником є фізична особа;
- б) документ, що посвідчує право заявника на отримання страхового відшкодування (довіреність, договір оренди, свідоцтво про право на спадщину), у разі якщо заявник не є потерпілим або його законним представником;

- в) довідка про присвоєння одержувачу коштів ідентифікаційного номера платника податку (за умови його присвоєння), якщо заявником є фізична особа;
- г) документ, що підтверджує право власності на пошкоджене майно на день скоєння дорожньо-транспортної пригоди, - у разі вимоги заявника про відшкодування шкоди, заподіяної майну;
- г) свідоцтво про смерть потерпілого - у разі вимоги заявника про відшкодування шкоди, пов'язаної із смертю потерпілого;
- д) документи, що підтверджують витрати на поховання потерпілого, - у разі вимоги заявника про відшкодування витрат на поховання потерпілого;
- е) документи, що підтверджують перебування на утриманні потерпілого, його доходи за попередній (до настання дорожньо-транспортної пригоди) календарний рік, розміри пенсій, надані утриманцям внаслідок втрати годувальника, - у разі вимоги заявника про відшкодування шкоди у зв'язку із смертю годувальника;
- є) відомості про банківські реквізити заявника (за наявності).

Документи, зазначені у підпунктах "а"- "г" цього пункту, надаються для огляду та зняття копії або в копіях, засвідчених заявником. Страховик має право вимагати для огляду оригінали зазначених документів. Решта документів надаються в оригіналі або належним чином оформленій копії. Належно оформленою копією документа є копія, посвідчена органом, установою чи організацією, що його видала, або нотаріально посвідчена або посвідчена особою, якій подається заява про страхове відшкодування.

5.1.9. Страховик зобов'язаний надавати консультаційну допомогу заявнику під час складення заяви і на вимогу заявника зобов'язаний ознайомити його з відповідними нормативно-правовими актами, порядком обчислення страхового відшкодування та документами, на підставі яких оцінено розмір заподіяної шкоди.

5.3. Порядок розрахунку розміру страхової виплати

5.3.1. Відшкодування шкоди, заподіяної третій особі

5.3.1.1. У разі настання страхового випадку Страховик у межах страхових сум, зазначених у страховому полісі, відшкодовує у встановленому Законом про ОСЦПВ порядку оцінену шкоду, заподіяну внаслідок дорожньо-транспортної пригоди життю, здоров'ю, майну третьої особи.

5.3.1.2. Юридичним особам Страховик відшкодовує виключно шкоду, заподіяну майну.

5.3.2. Відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю потерпілого.

5.3.2.1. Шкодою, заподіяною життю та здоров'ю потерпілого внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, є:

- шкода, пов'язана з лікуванням потерпілого;
- шкода, пов'язана з тимчасовою втратою працездатності потерпілим;
- шкода, пов'язана із стійкою втратою працездатності потерпілим;
- моральна шкода, що полягає у фізичному болю та стражданнях, яких потерпілий - фізична особа зазнав у зв'язку з каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я; - шкода, пов'язана із смертю потерпілого.

5.3.3. Відшкодування шкоди, пов'язаної з лікуванням потерпілого

5.3.3.1. У зв'язку з лікуванням потерпілого відшкодовуються обґрунтовані витрати, пов'язані з доставкою, розміщенням, утриманням, діагностикою, лікуванням, протезуванням та реабілітацією потерпілого у відповідному закладі охорони здоров'я, медичним піклуванням, лікуванням у домашніх умовах та придбанням лікарських засобів.

Витрати, пов'язані з лікуванням потерпілого в іноземній державі, відшкодовуються, якщо лікування було узгоджено зі Страховиком. Зазначені витрати та необхідність їх здійснення мають бути підтверджені документально відповідним закладом охорони здоров'я.

5.3.3.2. Мінімальний розмір страхового відшкодування за шкоду, пов'язану з лікуванням потерпілого, становить 1/30 розміру мінімальної заробітної плати у місячному розмірі, встановленої законом на дату настання страхового випадку, за кожний день лікування, підтверджений відповідним закладом охорони здоров'я, але не більше 120 днів.

5.3.3.3. Якщо Страховику не надані документи, що підтверджують розмір витрат на лікування або їх документально підтверджений розмір є меншим, ніж мінімальний розмір, Страховик здійснює відшкодування у мінімальному розмірі.

5.3.4. Шкода, пов'язана з тимчасовою втратою працездатності потерпілим.

5.3.4.1. У зв'язку з тимчасовою втратою працездатності потерпілим відшкодовуються не отримані доходи за підтверджений відповідним закладом охорони здоров'я час втрати працездатності. Доходи потерпілого оцінюються в таких розмірах:

- для працюючої особи (особи, яка працює за трудовим договором) - неотримана середня заробітна плата, обчислена відповідно до норм законодавства України про працю;
- для особи, яка забезпечує себе роботою самостійно, - неотримані доходи, які обчислюються як різниця між доходом за попередній (до дорожньо-транспортної пригоди) календарний рік та доходом, отриманим у тому календарному році, коли особа була тимчасово непрацездатною;
- для непрацюючої повнолітньої особи - допомога у розмірі, не меншому мінімальній заробітній платі, встановленої чинним законодавством.

5.3.4.2. Якщо особа була в зазначеному статусі менше вказаних розрахункових термінів, то до уваги береться середньомісячний дохід з розрахунку суми сукупного доходу такої особи за попередній до настання страхового випадку календарний рік та дохід протягом фактичного терміну (повні місяці) перебування особи в зазначеному статусі.

5.3.5. Шкода, пов'язана із стійкою втратою працездатності потерпілим

5.3.5.1. Шкода, пов'язана із стійкою втратою працездатності потерпілим внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, відшкодовується у розмірах, визначених відповідно до Цивільного кодексу України.

5.3.5.2. Мінімальний розмір страхового відшкодування за шкоду, пов'язану із стійкою втратою працездатності потерпілим внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, становить:

- у разі встановлення I групи інвалідності - 36 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на дату настання страхового випадку;
- у разі встановлення II групи інвалідності - 18 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на дату настання страхового випадку;
- у разі встановлення III групи інвалідності - 12 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на дату настання страхового випадку;
- у разі визнання неповнолітньої (малолітньої) особи дитиною з інвалідністю - 18 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на дату настання страхового випадку.

5.3.5.3. Якщо Страховику не надані документи, що підтверджують розмір шкоди, пов'язаної із стійкою втратою працездатності потерпілим, або цей розмір є меншим, ніж мінімальний, Страховик здійснює відшкодування в мініальному.

5.3.6. Відшкодування моральної шкоди, заподіяної потерпілому

5.3.6.1. Страховиком відшкодовується потерпілому - фізичній особі, який зазнав ушкодження здоров'я під час дорожньо-транспортної пригоди, моральна шкода у розмірі 5 відсотків страхової виплати за шкоду, заподіяну здоров'ю.

5.3.7. Шкода, пов'язана із смертю потерпілого

5.3.7.1. Страхове відшкодування виплачується, якщо смерть потерпілого внаслідок дорожньо-транспортної пригоди настала протягом одного року після дорожньо-транспортної пригоди та є прямим наслідком цієї дорожньо-транспортної пригоди.

5.3.7.2. Страховик здійснює відшкодування шкоди, заподіяної смертю потерпілого, на умовах, встановлених статтею 1200 Цивільного кодексу України, кожній особі, яка має право на таке відшкодування, рівними частинами. Загальний розмір страхового відшкодування утриманцям одного померлого не може бути меншим, ніж 36 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на день настання страхового випадку.

5.3.7.3. Страховик відшкодовує моральну шкоду, заподіяну смертю фізичної особи, її чоловіку (дружині), батькам (усиновлювачам) та дітям (усиновленим). Загальний розмір такого страхового відшкодування цим особам стосовно одного померлого становить 12 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законодавством на день настання страхового випадку, і виплачується рівними частинами.

5.3.7.4. Страховик здійснює відшкодування особі, яка здійснила витрати на поховання та на спорудження надгробного пам'ятника, за умови надання Страховику документів, що підтверджують такі витрати, та пред'явлення оригіналу свідоцтва про смерть. Загальний розмір такого відшкодування стосовно одного померлого не може перевищувати 12 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановлених законом на день настання страхового випадку.

5.3.7.5. Відшкодування шкоди, пов'язаної із смертю потерпілого, може бути виплачено у вигляді одноразової виплати. Загальний розмір усіх здійснених страхових відшкодувань за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю однієї особи, не може перевищувати страхову суму за таку шкоду.

5.3.8. Шкода, заподіяна майну

5.3.8.1. Шкода, заподіяна в результаті дорожньо-транспортної пригоди майну потерпілого, - це шкода, пов'язана:

- з пошкодженням чи фізичним знищенням транспортного засобу;
- з пошкодженням чи фізичним знищенням доріг, дорожніх споруд, технічних засобів регулювання руху; - з пошкодженням чи фізичним знищенням майна потерпілого;
- з проведенням робіт, які необхідні для врятування потерпілих у результаті дорожньо-транспортної пригоди;
- з пошкодженням транспортного засобу, використаного для доставки потерпілого до відповідного закладу охорони здоров'я, чи забрудненням салону цього транспортного засобу;
- з евакуацією транспортних засобів з місця дорожньо-транспортної пригоди.

5.3.9. Шкода, пов'язана з пошкодженням транспортного засобу

5.3.9.1. У зв'язку з пошкодженням транспортного засобу відшкодовуються витрати, пов'язані з відновлювальним ремонтом транспортного засобу з урахуванням зносу, розрахованого у порядку, встановленому законодавством, включаючи витрати на усунення пошкоджень, зроблених навмисно з метою порятунку потерпілих внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, з евакуацією транспортного засобу з місця дорожньо-транспортної пригоди до місця проживання того власника чи законного користувача транспортного засобу, який керував транспортним засобом у момент дорожньо-транспортної пригоди, чи до місця здійснення ремонту на території України. Якщо транспортний засіб необхідно, з поважних причин, помістити на стоянку, до розміру шкоди додаються також витрати на евакуацію транспортного засобу до стоянки та плата за послуги стоянки.

5.3.10. Шкода, пов'язана з фізичним знищенням транспортного засобу

5.3.10.1. Транспортний засіб вважається фізично знищеним, якщо його ремонт є технічно неможливим чи економічно необґрунтованим. Ремонт вважається економічно необґрунтованим, якщо передбачені згідно з звітом (актом) чи висновком про оцінку, виконаним оцінювачем або експертом відповідно до законодавства, витрати на відновлювальний ремонт транспортного засобу перевищують вартість транспортного засобу до дорожньо-транспортної пригоди.

5.3.10.2. Якщо транспортний засіб вважається знищеним, його власнику відшкодовується різниця між вартістю транспортного засобу до та після дорожньо-транспортної пригоди, а також витрати на евакуацію транспортного засобу з місця дорожньо-транспортної пригоди.

5.3.11. Шкода, пов'язана з пошкодженням чи фізичним знищенням дороги, дорожніх споруд та інших матеріальних цінностей

5.3.11.1. Розмір шкоди, пов'язаної з пошкодженням чи фізичним знищенням дороги, дорожніх споруд та інших матеріальних цінностей, визначається на підставі звіту, акта чи висновку про оцінку, виконаного оцінювачем або експертом відповідно до законодавства.

5.3.12. Якщо відшкодування витрат на проведення відновлювального ремонту пошкодженого майна (транспортного засобу) з урахуванням зносу здійснюється безпосередньо на рахунок потерпілої особи (її представника), сума, що відповідає розміру оціненої шкоди, зменшується на суму визначеного відповідно до законодавства податку на додану вартість. При цьому доплата в розмірі, що не перевищує суми податку,

здійснюється за умови отримання Страховиком документального підтвердження факту оплати проведеного ремонту.

5.3.13. Якщо у зв'язку з відсутністю документів, що підтверджують розмір заявленої шкоди, Страховик не може оцінити її загальний розмір, виплата страхового відшкодування здійснюється у розмірі шкоди, оціненої Страховиком.

5.3.14. Страховик має право здійснювати виплати без проведення експертизи (у тому числі шляхом перерахування коштів особам, які надають послуги з ремонту пошкодженого майна), якщо за результатами проведеного ним огляду пошкодженого майна Страховик і потерпілий досягли згоди про розмір та спосіб здійснення страхового відшкодування і не наполягають на проведенні оцінки, експертизи пошкодженого майна;

5.3.15. У разі якщо відповідальними за заподіяння неподільної шкоди взаємопов'язаними, сукупними діями є декілька осіб, розмір страхового відшкодування за кожну з таких осіб визначається шляхом поділу розміру заподіяної шкоди на кількість таких осіб.

5.4. Умови та строки здійснення страхових виплат

5.4.1. Страховик, керуючись нормами Закону про ОСЦПВВНТЗ, приймає вмотивоване рішення про здійснення страхового відшкодування або про відмову у здійсненні страхового відшкодування. Рішення про здійснення страхового відшкодування приймається у зв'язку з визнанням майнових вимог заявника або на підставі рішення суду, у разі якщо спір про здійснення страхового відшкодування розглядався в судовому порядку. Якщо розмір заподіяної шкоди перевищує страхову суму, розмір страхової виплати за таку шкоду обмежується зазначеною страховою сумою.

У разі оформлення «Європротоколу» розмір страхової виплати за шкоду, заподіяну майну потерпілих, не може перевищувати максимальних розмірів, затверджених Уповноваженим органом за поданням МТСБУ.

5.4.2. Страховик протягом 15 днів з дня узгодження ним розміру страхового відшкодування з особою, яка має право на отримання відшкодування, за наявності всіх необхідних документів, повідомлення про дорожньо-транспортну пригоду, але не пізніше як через 90 днів з дня отримання заяви про страхове відшкодування зобов'язаний:

- у разі визнання ним вимог заявника обґрунтованими - прийняти рішення про здійснення страхового відшкодування (регламентної виплати) та виплатити його.

- у разі невизнання майнових вимог заявника або з підстав, що є відмовою у виплаті або є виключенням із страхових випадків, - прийняти вмотивоване рішення про відмову у здійсненні страхового відшкодування. Якщо дорожньо-транспортна пригода розглядається в цивільній, господарській або кримінальній справі, перебіг цього строку припиняється до дати, коли Страховику стало відомо про набрання рішенням у такій справі законної сили.

У разі якщо заява про здійснення страхового відшкодування чи інші документи, необхідні для прийняття рішення про здійснення страхового відшкодування, подані з порушенням строку, встановленого цим Законом, строк прийняття рішення про здійснення страхового відшкодування та його виплату збільшується на кількість днів такого прострочення.

Протягом 3-х робочих днів з дня прийняття відповідного рішення Страховик зобов'язаний направити заявнику письмове повідомлення про прийняте рішення.

5.4.3. Якщо дорожньо-транспортна пригода сталася за участю декількох транспортних засобів, що перебували у з'єднанні між собою (у складі одного транспортного складу або під час буксирування із застосуванням жорсткого зчеплення чи з частковим навантаженням буксируваного транспортного засобу на платформу або на спеціальний опорний пристрій), виплата страхового відшкодування здійснюється Страховиком, який уклав договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності щодо тягача, а в разі якщо цей тягач незабезпечений, регламентна виплата здійснюється МТСБУ.

5.4.4. Виплата страхового відшкодування здійснюється безпосередньо потерпілому (іншій особі, яка має право на отримання відшкодування) або погодженим з ним особам, які надають послуги з ремонту пошкодженого майна, сплатили страхове відшкодування за договором майнового страхування, лікування потерпілих та інші послуги, пов'язані з відшкодуванням збитків.

Страховик здійснює компенсацію витрат Страхувальника або особи, відповідальність якої застрахована, або відповідальність якої застрахована іноземною страховою компанією відповідно до умов Міжнародної системи автомобільного страхування "Зелена картка", за умови, що такі витрати здійснюються за згодою Страховика. У компенсації витрат може бути відмовлено повністю або частково, якщо такі витрати здійснені без попереднього погодження із Страховиком.

Виплата страхового відшкодування здійснюється шляхом безготівкового розрахунку.

Рішення Страховика про здійснення або відмову у здійсненні страхового відшкодування може бути оскаржено Страхувальником чи особою, яка має право на відшкодування, у судовому порядку.

5.5. Підстави відмови у страховій виплаті

5.5.1. Підставою для відмови у здійсненні страхового відшкодування є:

5.5.1.1. навмисні дії особи, відповідальність якої застрахована (Страхувальника), водія транспортного засобу або потерпілого, спрямовані на настання страхового випадку. Зазначена норма не поширюється на осіб, дії яких пов'язані з виконанням ними громадянського чи службового обов'язку, вчинені у стані необхідної оборони (без перевищення її меж) або під час захисту майна, життя, здоров'я. Кваліфікація дій таких осіб встановлюється відповідно до закону;

5.5.1.2. вчинення особою, відповідальність якої застрахована (Страхувальником), водієм транспортного засобу умисного кримінального правопорушення, що призвело до страхового випадку;

5.5.1.3. невиконання потерпілим або іншою особою, яка має право на отримання відшкодування, своїх обов'язків, визначених Законом про ОСЦПВВНТЗ, якщо це призвело до неможливості Страховика встановити факт дорожньо-транспортної пригоди, причини та обставини її настання або розмір заподіяної шкоди;

5.5.1.4. неподання заяви про страхове відшкодування впродовж одного року, якщо шкода заподіяна майну потерпілого, і трьох років, якщо шкода заподіяна здоров'ю або життю потерпілого, з моменту скоєння дорожньо-транспортної пригоди;

Розділ 6. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕВИКОНАННЯ ТА/АБО НЕНАЛЕЖНЕ ВИКОНАННЯ УМОВ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

6.1. За невиконання чи неналежне виконання умов Договору Сторони несуть відповідальність, передбачену чинним законодавством України;

6.2. За несвоєчасну страхову виплату Страховик має сплатити, на вимогу Страхувальника (чи Вигодонабувача), пеню в розмірі подвійної облікової ставки НБУ, яка діяла за період прострочення, від суми заборгованості за кожен день прострочення.

Розділ 7. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

7.1. Спори, які виникають у процесі виконання умов Договору, вирішуються Сторонами шляхом взаємних переговорів та оформлюються відповідним протоколом. Якщо в процесі переговорів Сторони не дійдуть згоди, подальше розглядання спорів проходить відповідно до чинного законодавства України.

Розділ 8. КОНТАКТНІ ДАНІ ДЛЯ ЗВЕРНЕННЯ У РАЗІ НАСТАННЯ ПОДІЇ, ЩО МАЄ ОЗНАКИ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

Телефони цілодобової підтримки:

0-800-332-562 або +38 (067) 401 19 34;

Поштова адреса Страховика: 04070, м. Київ, вул. Іллінська 8, ПрАТ "СК "Колоннейд Україна";

Адреса електронної пошти: claim@colonnade.com.ua та\або motor@crawco.com.ua

Розділ 9. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ ТА ПОНЯТЬ, ЩО ВЖИВАЮТЬСЯ В ДОГОВОРІ СТРАХУВАННЯ

9.1. Страховик – ПрАТ "СК "Колоннейд Україна".

9.2. Страхувальник – юридична особа або дієздатний громадянин, що уклав із Страховиком договір обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю, майну третіх осіб під час експлуатації наземного транспортного засобу.

9.3. Потерпілий – юридична або фізична особа, життю, здоров'ю та/або майну якої заподіяна шкода внаслідок дорожньо-транспортної пригоди з використанням транспортного засобу.

9.4. Особа, відповідальність якої застрахована, – Страхувальник або інша особа, яка правомірно володіє забезпеченим транспортним засобом. Володіння забезпеченим транспортним засобом вважається правомірним, якщо інше не встановлено законом або рішенням суду.

9.5. Наземний транспортний засіб (далі – транспортний засіб) – пристрій, призначений для перевезення людей та/або вантажу, а також встановленого на ньому спеціального обладнання чи механізмів, які підлягають державній реєстрації та обліку у територіальних органах Міністерства внутрішніх справ України та/або допущені до дорожнього руху, а також ввезені на митну територію України для тимчасового користування, зареєстровані в інших країнах.

9.6. Власник транспортного засобу – юридична або фізична особа, яка відповідно до законів України є власником або законним володільцем (користувачем) наземного транспортного засобу на підставі права власності, права господарського відання, оперативного управління, на основі договору оренди або правомірно експлуатує транспортний засіб на інших законних підставах.

9.7. Забезпечений транспортний засіб – транспортний засіб, зазначений у чинному договорі обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, за умови його експлуатації особами, відповідальність яких застрахована.

9.8. Страхова сума – грошова сума, у межах якої Страховик зобов'язаний здійснити виплату страхового відшкодування відповідно до умов договору страхування.

9.9. Страховий поліс – єдина форма внутрішнього договору страхування, яка посвідчує укладення такого договору.

9.10. Уповноважений орган – Національний банк України.

9.11. Дорожньо-транспортна пригода – подія, що сталася під час руху транспортного засобу, внаслідок якої загинули або поранені люди чи завдані матеріальні збитки.

9.12. Франшиза – частина збитків, що не відшкодовується Страховиком згідно з договором страхування.

9.13. Моторне (транспортне) страхове бюро України (далі – МТСБУ) – єдине об'єднання страховиків, які здійснюють обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів за шкоду, заподіяну третім особам. Членство Страховика у МТСБУ є обов'язковою умовою здійснення діяльності щодо обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів.

9.14. Об'єкт обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності – майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов'язані з відшкодуванням особою, цивільно-правова відповідальність якої застрахована, шкоди, заподіяної життю, здоров'ю, майну потерпілих внаслідок експлуатації забезпеченого транспортного засобу.

9.15. Закон про ОСЦПВВНТЗ – Закон України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» № 1961-IV від 01.07.2004.

9.16. Інші терміни вживаються у значенні, визначеному Законом про ОСЦПВВНТЗ, Законом України «Про страхування», Конституцією України, Цивільним кодексом України а також чинними нормативно-правовими актами.